

TWO Chapter 560 การอัฟเดาะห์บบครั้งที่ 3

ตามที่คาดหวังไว้จากเสนาบดีที่มีชื่อเสียง ไม่เพียงแค่สถานะการเมืองของเขาจะสูงถึง 90 จุดเท่านั้น สถานะสติปัญญาของเขายังสูงถึง 85 จุด สถานะความเป็นผู้นำของข้าราชการพลเรือนไม่ควรจะสูงนัก แต่เขาก็ยังมีสูงถึง 55 จุด

นอกจากนี้ บัฟของเขายังส่งผลต่อข้าราชการในดินแดนทั้งหมด ตามที่คาดหวังไว้จากเสนาบดีระดับจักรพรรดิ เขามีระดับที่สูงกว่าฟานจงหยาน และเทียนเหวินจึงอย่างเป็นไปได้ชัด

การมาลงของจางถึงหยู จะทำให้โอหยางโซวปรับโครงสร้างของรัฐบาลขุนพล ผู้ว่าราชการแห่งหนานเจียงได้ง่ายขึ้น

ก่อนหน้านี้ โอหยางโซวกังวลอยู่ว่า เขาควรจะแต่งตั้งใครเป็นผู้ปกครองเหล่าข้าราชการ

ตอนนี้ เขามีตัวเลือกที่ดีที่สุดแล้ว

เสี่ยวเหอ ในฐานะเจ้ากรมการปกครอง จำเป็นจะต้องช่วยเหลือหัวหน้าฝ่าย และเขาคงไม่มีพลังงานเหลือพอจะปกครองเหล่าข้าราชการได้อย่างเต็มที่ อย่างไรก็ตาม เรื่องนี้เป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับดินแดน

เมื่อเป็นเช่นนั้น เขาก็จะต้องเลือกคนที่มีประสบการณ์อย่างมากมาจัดการกับเรื่องนี้แทน

จางถึงหยูเป็นตัวเลือกที่เหมาะสมที่สุด

ในช่วงท้ายของสมัยจักรพรรดิคังซี รูปแบบการปกครองผ่อนคลายลง และระบบไม่แข็งแกร่งนัก ในเวลานั้น จางถึงหยูได้รับการแต่งตั้งให้เป็นรองเสนาบดีด้านการลงทัณฑ์ เพื่อจัดการกับความเสียหายที่เกิดขึ้นและลงโทษผู้ที่กระทำผิด เขาอดทนกับแรงกดดันต่างๆ และลงโทษข้าราชการที่กระทำผิดอย่างจริงจัง จางเหลาฮูและเขา ถูกเรียกว่า รองเสนาบดีกำราบพยัคฆ์

จางถึงหยูเริ่มจากพื้นที่เล็กๆ โดยเขาทำการปิดช่องว่างทั้งหมด ด้วยความไว้วางใจอย่างลึกซึ้งจากจักรพรรดิคังซี เขาได้เป็นผู้ตรวจการหลวงถึง 3 ครั้ง ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน

นอกเหนือจากการปกครองเหล่าข้าราชการแล้ว การมาถึงของเขายังจะช่วยให้ระบบจดหมายเหตุของราชสมบูรณขึ้นด้วย

ในความเป็นจริง จดหมายในดินแดนดูไม่เป็นทางมากนัก

โอหยางโชวใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่ที่ด้านนอก และเวลาที่เขาออกคำสั่ง เขาจะใช้จดหมายส่งผ่านคำสั่งไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องผ่านสถานีรีเลย์ ตัวอย่างเช่น แผนการจัดระเบียบโครงสร้างกองทัพ

ที่ส่วนกลางจึงไม่ได้บันทึกเอาไว้

เนื่องจากขาดการบันทึก มันจึงไม่มีร่องรอยการออกคำสั่งต่อผู้ใต้บังคับบัญชา และมันจะขึ้นอยู่กับพวกเขาเท่านั้น

ก่อนหน้านี้ ดินแดนยังไม่ได้ใหญ่มากนัก จึงเป็นธรรมดาที่โอหยางโชวจะรู้คร่าวๆว่ามีอะไรเกิดขึ้นบ้าง สำหรับเหล่าข้าราชการที่อยู่ภายใต้เขา ไม่มีใคร

คิดหรือวางแผนยุ่งยากมากเกินไป พวกเขาเพียงทำภารกิจที่พวกเขาได้รับมอบหมาย

อย่างไรก็ตาม ในตอนนี้ ดินแดนปกครองถึง 7 จังหวัด อย่างเป็นทางการแล้ว เขาจึงไม่สามารถจะทำแบบไม่เป็นทางการได้อีกต่อไป

ในทุกๆวัน จะมีจดหมายมากกว่า 10 ฉบับ

แม้ว่าเขาจะเป็นลอร์ด แต่เขาก็ไม่สามารถจะจัดการกับมันได้

ดังนั้น เมื่อโอหยางโซวกลับมาถึงเมืองซานไห่ในครั้งนี้ เขาจึงได้ออกคำสั่งให้ขยายสำนักงานเสมียนเพิ่มเติม

นอกจากนั้น โครงสร้างจดหมายเหตุยังต้องใช้หลักเหตุผลที่มีความสำคัญอย่างมาก

ในช่วงเริ่มต้นราชวงศ์ชิง เหล่าข้าราชการใช้ถืเป็นสำหรับเรื่องงาน และโจ่วเป็นสำหรับเรื่องส่วนตัว ถืเป็นจำเป็นต้องให้พวกเขาประทับตรา ในขณะที่โจ่วเป็นไม่จำเป็นต้องประทับตรา จดหมายทั้ง 2 ประเภท มันเป็นสาธารณะและไม่เป็นประโยชน์สำหรับการรายงานความรู้สึกของคนทั่วไปต่อผู้มีอำนาจ นอกจากนี้ ขั้นตอนของถืเป็นมีความซับซ้อนมาก มันจึงเป็นเรื่องง่ายที่ความลับจะรั่วไหลออกไป

ในสมัยจักรพรรดิหย่าเจิ้ง จางถึงหยุดเปลี่ยนแปลงระบบ สำหรับเรื่องสำคัญเหล่านี้ เหล่าข้าราชการจะร่างขึ้นสำหรับองค์ราชาก่อน เฉพาะที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น พวกเขาถึงจะทำมันเป็นเอกสารทางการ

ระบบนี้ถูกใช้งานจนถึงปลายราชวงศ์ชิง

จากถึงหยูได้สร้างระบบความลับที่สมบูรณ์แบบขึ้น เพื่อให้แน่ใจว่า
รายละเอียดทั้งหมดจะไม่รั่วไหลออกไป เขาสร้างระบบจดหมายเหตุที่
สมบูรณ์แบบขึ้นมา และทำให้มันครอบคลุมทุกอย่างมากขึ้น

ในจุดนั้น พวกเขาได้สร้างระบบจดหมายเหตุขึ้นมา ซึ่งมันเป็นส่วนหนึ่งของ
ระบบข้าราชการพลเรือน ไม่เพียงแค่มันจะส่งผลกระทบต่อการออกคำสั่ง
และการตัดสินใจทางการเมืองเท่านั้น แต่มันยังเกี่ยวข้องกับการกระจาย
อำนาจ ระหว่างผู้ปกครองและข้าราชการด้วย

ถ้าไม่มีใครเป็นคนกลาง พวกเขาก็ไม่อาจไปสู่การปฏิบัติได้

แม้แต่เสี่ยวเหอกี้也没有ความสามารถด้านนี้เทียบกับจางถึงหยู เพราะมันเป็น
ชีวิตจำกัดยุคสมัยราชวงศ์ของเขา

โอหยางโชวพาจางถึงหยูไปยังรัฐบาลขุนพลผู้ว่าราชการแห่งหนานเจียง โอ
หยางโชวไม่รับแต่งตั้งตำแหน่งให้กับเขา แต่เขาวางจางถึงหยูไว้ในสำนักงาน
เสมียนชั่วคราวไปก่อน จางถึงหยูจะเป็นที่ปรึกษาทางการเมืองของลอร์ด
รับผิดชอบการจัดระบบจดหมายเหตุ

จางถึงหยูสามารถใช้โอกาสนี้ ทำความเข้าใจโครงสร้างและเหล่าข้าราชการ
ของรัฐบาลขุนพลผู้ว่าราชการแห่งหนานเจียงได้ เพราะทั้งหมดนี้ แตกต่าง
จากในยุคสมัยราชวงศ์ของเขา

จางถึงหยูอาจกล่าวได้ว่า เป็นคนทำงานอย่างมาก เขาเริ่มยุ่งตั้งแต่ช่วงบ่าย
ของวันนั้นในทันที

โอหยางโซวสั่งให้ไปหานาผู้ช่วยเหลือจนถึงหยุด ก่อนที่เขาจะออกมาจัดการ
เรื่องของตัวเอง

เมื่อถึงสิ้นปี ไกอาก็ทำการเคลื่อนไหวครั้งใหญ่

ในฐานะลอร์ด โอหยางโซวต้องให้ความสำคัญกับประกาศจากระบบ เพื่อทำ
ความเข้าใจการเปลี่ยนแปลงล่าสุดของเกมส์

.....

ไกอ ปีที่ 2 เดือนที่ 12 วันที่ 30

ประกาศจากระบบดังขึ้นทั่วโลก

“ประกาศระดับโลก : ในตอนนี้ Earth Online ได้ดำเนินมา 2 ปีแล้ว และ
เกมส์มีอัปเดตระบบครั้งที่ 3 ซึ่งจะมีผลทันที ผู้เล่นโปรดเข้าสู่เว็บไซต์ของ
รัฐบาลสหพันธ์ เพื่อตรวจสอบการเปลี่ยนแปลง!”

ทั้งหลายผู้เล่นนักผจญภัยและผู้เล่นลอร์ด ต่างก็ให้ความสนใจอัปเดตจาก
ระบบรายปีนี้เป็นอย่างมาก เพียงแค่มีการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อย มันก็
สามารถเปลี่ยนแปลงแผนการในอนาคตของพวกเขาได้

การอัปเดตระบบครั้งที่ 2 มีอาชีพลับ, พื้นที่ลึกลับ, รวมถึงระบบการผจญภัย
ทั้งหมดนี้ส่งผลต่อเหล่าผู้เล่นนักผจญภัย

ในช่วง 1 ปีมานี้ ฐานะของพวกเขาดีขึ้นอย่างมาก การปรากฏตัวขึ้นของกลุ่ม
ทหารรับจ้างจำนวนมาก เป็นหลักฐานสำหรับเรื่องนี้

ใช้โอกาสนี้ กิลด์ต่างๆในเมืองหลวงทั้ง 9 เริ่มมีการปรับตัวที่ลึกซึ้งมากขึ้น

ใครจะรู้ว่า สิ่งน่าสนใจใดจะเกิดขึ้นในระหว่างการอัปเดตระบบครั้งนี้

ดังนั้น หลังจากที่ประกาศดังออกมา โอหยางโซวจึงรีบเข้าไปตรวจสอบการอัปเดตทันที

1 : ยกเลิกส่วนการประมูลสุดยอด

ส่วนการประมูลสุดยอด ซึ่งดำเนินมากว่า 2 ปี ถูกยกเลิกการใช้งานตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป การค้าระหว่างผู้เล่น ซึ่งรวมถึงผู้เล่นลอร์ดและหอการค้า จะทำได้เพียงต่อหน้ากันเท่านั้น

นอกจากนั้น ยังใช้หอประมูลในเมืองหลวงและรายค้าต่างๆได้อยู่

พวกเขาไม่สามารถส่งสินค้าใดๆผ่านส่วนการประมูลสุดยอดได้อีก ซึ่งจะมีผลทันที

ผู้เล่นโดยเฉพาะผู้เล่นลอร์ด ตกใจเป็นอย่างมาก

โอหยางโซวคาดการณ์เรื่องนี้ไว้แล้ว เขาจึงค่อนข้างจะสงบ

โอหยางโซวมีความคิดคร่าวๆเกี่ยวกับเจตนาของไกอา

อย่างไม่ต้องสงสัย ตั้งแต่เริ่มเกมส์ ส่วนการประมูลสุดยอด ช่วยให้ลอร์ดสามารถหยั่งรากลึกกลงไปในเขตทุรกันดารได้

เมืองหลวงทั้ง 9 ยังมีบทบาทเป็นเมืองของระบบ และแม้แต่เป็นพี่เลี้ยง

ตอนนี้ เกมส์ได้ดำเนินมา 2 ปีแล้ว

แม้แต่ลอร์ดที่อ่อนแอที่สุด ดินแดนของพวกเขาก็ยังเป็นเมืองขนาดกลาง
ระดับ 2

อย่างเห็นได้ชัด ไกอารู้สึกว่า มันถึงเวลาแล้วที่บทบาทพี่เลี้ยงของเมืองหลวง
จะจบลง

ถึงเวลาแล้วที่เหล่าลอร์ดในเขตทุรกันดารจะใช้ชีวิตอย่างอิสระ

สุดท้ายแล้ว ไกาก็ไม่ต้องการจะเป็นคนเมตตาและทำงานการกุศล
เป้าหมายหลักของมันก็คือ การเลือกผู้อยู่รอดที่แข็งแกร่งเท่านั้น

TWO Chapter 561 ภูมิคุ้มกันที่แข็งแกร่ง

นอกเหนือจากนั้น ไกายังมีเหตุผลอื่นในการลบส่วนการประมุขสุดยอด
ออกไปด้วย

แม้ดินแดนต่างๆในเขตทุรกันดารจะพึ่งพาตัวเองได้ แต่เนื่องจากพวกเขาอยู่
ในภูมิภาคที่แตกต่างกัน ทรัพยากรที่พวกเขามีก็แตกต่างกัน ดังนั้น แต่ละ
ดินแดนรวมถึงดินแดนซานไห่จึงจำเป็นต้องค้าขายกัน

ทั้งในการขายผลิตภัณฑ์, ชื่อวัตถุดิบ และทำธุรกรรมต่างๆ

หลังจากที่ส่วนการประมุขสุดยอดหายไป เหล่าลอร์ดสามารถทำได้เพียงใช้
ช่องทางต่างๆ เพื่อตอบสนองการค้าของตนได้เท่านั้น

ช่องทางแรกก็คือ การข้ามผ่านเขตทุรกันดาร ไปค้าขายกับเมืองหลวง
อย่างไรก็ตาม ช่องทางนี้เป็นไปไม่ได้ในระยะสั้น เพราะดินแดนเหล่านี้ อยู่ห่างไกลจากเมืองหลวง

ช่องทางที่สองก็คือ การค้าขายกับดินแดนอื่นๆ

ที่สะดวกที่สุดก็คือ การค้าขายกับเพื่อนบ้าน

อย่างไรก็ตาม จุดหลักของเขตทุรกันดารคือการอยู่รอด

ในสถานการณ์ปกติ ความสัมพันธ์ของดินแดนต่างๆกับเพื่อนบ้านไม่สู้ดีนัก
ดังนั้น มันจึงเป็นเรื่องยากที่จะเริ่มต้นการค้าขายระหว่างกัน

โกอาารู้เรื่องนี้ และอยากใช้เรื่องนี้ บอกกับเหล่าลอร์ดในเขตทุรกันดารว่า การ
แข่งขันของพวกเขาไม่ได้มีเพียงแค่สงครามเท่านั้น แต่มันยังรวมไปถึงการค้า
ด้วย

เพราะเมื่อไปถึงดาวเคราะห์ไฮปแล้ว มีโอกาสที่พวกเขาจะต้องทำการค้ากับ
ชาวพื้นเมืองที่นั่น ในฐานะผู้นำในอนาคต พวกเขาจำเป็นต้องเตรียมตัวให้
พร้อมสำหรับเหตุการณ์ดังกล่าวด้วย

เนื่องจากนครรัฐทั้งสี่ล้อมรอบดินแดนซานไห่อยู่ นอกเหนือจากดินแดน
สอดคล้องแล้ว พวกเขาไม่มีทางเลือกอื่นๆเลย

โชคดีที่โอหยางโซววางแผนเรื่องนี้ล่วงหน้าไว้แล้ว และเขาได้เปิดเส้นทาง
การค้าทางทะเลกับเมืองหลวงฉวนโจวแล้ว

ดังนั้น แม้ว่าพวกเขาจะไม่ได้อยู่ใกล้กับเมืองหลวง แต่พวกเขาก็ยังคงมีความสามารถในการทำการค้าทางทะเลกับเมืองหลวงจนพอใจต่อไปได้ พวกเขาเพียงแต่ไม่สามารถจะทำการค้ากับเมืองหลวงแห่งอื่นๆได้เท่านั้น

แน่นอนว่า มันยังคงมีความท้าทายสำหรับดินแดนซานไห่อยู่

ประการแรก การค้าเกลือของดินแดนซานไห่จะได้รับผลกระทบ

ฉวนโจวตั้งอยู่ใกล้กับทะเล มันจึงไม่จำเป็นต้องนำเข้าเกลือ ดังนั้น ดินแดนซานไห่จึงจำเป็นต้องขายให้กับดินแดนอื่นๆแทน

เกลือปรุงอาหาร เป็นสินค้าหลักสำหรับดินแดนเหล่านี้

ไม่ว่าจะเป็นเมืองเป่ย์ไห่, จังหวัดฉีงโจว และจังหวัดเล่ย์โจว หรือแม้แต่เมืองเจิ้นไห่ ผลกำไรจากการค้าเกลือปรุงอาหารเป็นหนึ่งในรายได้หลักของพวกเขา

ประการที่สอง ช่องทางการซื้อแร่เหล็ก, ถ่านหิน และทรัพยากรที่คล้ายกันนี้มีจำนวนจำกัด

แม้โอหยางโซวจะเตรียมการสำหรับเรื่องนี้แล้ว แต่มันก็ไม่ใช่ว่าแผนการในระยะยาว ความสามารถในการหาแหล่งทรัพยากรที่มั่นคงจะส่งผลต่อยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมในอนาคตของดินแดน

สำหรับผลกระทบ พวกเขาจำเป็นต้องให้ฝ่ายอุตสาหกรรมทำการวิเคราะห์การยกเลิกส่วนการประมูลสุดยอด เป็นบททดสอบที่ยิ่งใหญ่ที่สุดสำหรับทุกดินแดน

เมื่อขุนเฉินจุนได้รับข่าวนี้ ใบหน้าของเขาก็กลายเป็นซีดขาวทันที

ต้องเข้าใจว่า ตระกูลของเขามีพื้นฐานทางธุรกิจ สมาชิกในตระกูลของเขา กำลังดำเนินหอการค้าในเมืองหลวงต่างๆ การยกเลิกส่วนการประมูลสุดยอดเยี่ยมหมายความว่าหอการค้าเหล่านั้นจะกลายเป็นอิสระจากตระกูลหลัก

เรื่องนี้เป็นเรื่องใหญ่สำหรับดินแดนตานหยาง ซึ่งพึ่งพาการสนับสนุนจากพวกเขา

2 : การลบช่องระดับโลก, ช่องกิลด์ และช่องพันธมิตร การติดต่อสื่อสารระหว่างผู้เล่นจะต้องผ่านสถานีรีเลย์หรือฟอรัมเท่านั้น

นี่เป็นการอัปเดตที่ทำให้เหล่าผู้เล่นเต็มไปด้วยความอึดอัดและเจ็บปวด

การเคลื่อนไหวเช่นนี้ ทำให้เขตทุรกัณดารสมจริงมากขึ้น

การลบช่องทางระดับโลก จำทำให้ผู้เล่นเป็นอิสระมากขึ้น เนื่องจากพวกเขาไม่สามารถจะติดต่อสื่อสารผ่านช่องทางเดียวกันได้ อำนาจที่มีพื้นฐานแข็งแกร่ง จะยิ่งทวีความแข็งแกร่งมากขึ้น

การลบช่องกิลด์ ทำให้การดำเนินกิจกรรมของกิลด์ยากลำบากขึ้น ในขณะเดียวกัน มันยังเป็นการจำกัดขนาดของกิลด์ด้วย

เห็นได้ชัดว่า ไกอากำลังต้องการให้โครงสร้างของกิลด์เข้าใจง่าย

การลบช่องพันธมิตร ทำให้สมาชิกในพันธมิตร ติดต่อสื่อสารกันและมีปฏิสัมพันธ์กันแบบส่วนตัวมากขึ้น

จุดนี้ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อโอหยางโชมมากนัก

ในชีวิตที่แล้วของเขา เขาเติบโตขึ้นมาโดยไม่ได้อาศัยช่องทางเหล่านี้

ในความเป็นจริง เมื่อไม่ได้ใช้ช่องทางดังกล่าว มันจะเป็นการปลดปล่อยเกมส์ และทำให้พวกเขาใกล้ชิดกับเซตทริกกันดารมากขึ้น

ในขณะเดียวกัน เส้นแบ่งระหว่างผู้เล่น และNPC ก็จะไม่ค่อยๆลดลงและไม่ชัดเจนมากขึ้น

3 : ลบละเวลของผู้เล่น และแทนที่ด้วยการประเมินพลังต่อสู้

ระดับการประเมินจะถูกแบ่งออกเป็น ทองแดง, เหล็กดำ, เงิน, ทอง, ทองดำ และพระเจ้า แต่ละระดับแบ่งออกเป็น 3 ชั้น

ค่าพลังต่อสู้ เป็นค่าแปรผัน มันจะประเมินเลเวล, สถานะ, อุปกรณ์, เทคนิค ลับ และองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องทั้งหมดของผู้เล่น

โอหยางโซมองและตรวจสอบมาตรฐานการประเมินของเขา ตอนนี้ เขาอยู่ในระดับเงินชั้นสูง

จากที่เห็น ทุกคนจะรู้สึกได้ว่า มันยากเพียงใดที่จะได้รับพลังต่อสู้ในระดับสูง

ในชีวิตที่แล้วของเขา ผู้เล่นชั้นนำของจีน เพิ่งจะไปถึงระดับทองคำชั้นต่ำ ยิ่งเกมส์ดำเนินไปข้างหน้าเท่าไร ความยากในการเพิ่มระดับของผู้เล่น ก็ยิ่งยากและกินเวลายาวนานมากขึ้นเท่านั้น

สำหรับผู้เล่นที่จะผ่านเข้าสู่ระดับพระเจ้าได้ มันมีเคล็ดลับสำหรับพวกเขา

การลบเลเวลผู้เล่นออกไปของโกอา ก็เพื่อให้เกมส์สมจริงมากยิ่งขึ้น โอหยาง
โชวรู้ว่า ในอนาคต สถานะส่วนบุคคลและสถานะอุปกรณ์ ก็จะถูกลบออกไป
เช่นกัน

4 : อัปเดตสถานี่รีเลย์ เปิดระบบการขนส่งอย่างเป็นทางการ

สถานี่รีเลย์ก่อนหน้านี้ เพียงแค่รับผิดชอบการส่งจดหมาย ซึ่งไม่เหมาะกับชื่อ
ของมัน หลังจากอัปเดตแล้ว สถานี่รีเลย์ทั้งหมดในดินแดนจะมีรถม้า

ไม่ว่าจะเป็นผู้เล่นหรือNPC พวกเขาสามารถนั่งรถม้าเหล่านี้ไปยังเมืองหลวง
ต่างๆได้

แน่นอนว่า จะต้องเสียค่าใช้จ่าย ผลกำไรจะถูกแบ่งให้ระบบและดินแดนคน
ละครึ่ง ซึ่งยิ่งภายในดินแดนมีการเดินทางมากขึ้นเท่าไร รายได้ของดินแดน
ก็จะยิ่งมากขึ้นเท่านั้น

นอกเหนือจากการเดินทางด้วยรถม้าแล้ว สถานี่รีเลย์ยังมีบริการเช่ารถม้า
และช่วยขนส่งสินค้าอีกด้วย

บริการขนส่งสินค้านี้ จะคล้ายกับการบริการคัมกันสินค้าในอดีต

แน่นอนว่า มันมีค่าใช้จ่ายสูงมาก

ส่วนที่พิเศษของระบบรีเลย์ก็คือ ความเร็วของรถม้า มันเร็วกว่ารถม้าทั่วไป
ถึง 20 เท่า

ด้วยวิธีนี้ ไม่เพียงแค่มันจะลดผลกระทบจากการขยายแผนที่ 10 เท่าลง
เท่านั้น แต่มันยังทำให้การเดินทางเร็วขึ้นจากปกติเป็น 2 เท่าอีกด้วย

ทุกคนสามารถคาดเดาได้ว่า สถานีรีเลย์ในเมืองต่างๆ จะเป็นที่นิยมมาก
เพียงใด แม้แต่เหล่าข้าราชการก็ยังต้องการใช้ระบบรีเลย์

แน่นอนว่า การใช้สถานีรีเลย์เพื่อเคลื่อนย้ายกำลังพลจำนวนมากนั้นเป็นไปได้
ไม่ได้ ไกอาก็ได้วางข้อจำกัดที่เข้มงวดเอาไว้

การอัปเดตสถานีรีเลย์ครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า ไกอายพยายามรักษาสสมดุล
ระหว่างการดำเนินเกมส์ให้สมจริง และความสะดวกสบายของผู้เล่น

อย่างน้อย ไกาก็ไม่ได้ไล่ตามความสมจริงทั้งหมด

TWO Chapter 562 ขึ้นส่วนข้อมูล : ตระกูลชั้นสูงปรากฏขึ้น

ในความเป็นจริง การอัปเดตสถานีรีเลย์ มีผลกระทบมากยิ่งขึ้นกว่าการลบส่วน
การประมวลผลชุดออกไป

ในเขตทุรกันดาร แม้ว่าดินแดนต่างๆจะต้องการทำการค้ากับดินแดนอื่นๆ
พวกเขาก็มีปัญหาเกี่ยวกับขนาดของแผนที่หลักของเกมส์ ในการเดินทางแต่
ละครั้ง มันอาจจะใช้เวลาครึ่งเดือน, 1 เดือน หรืออาจจะนานกว่านั้น

เรื่องดังกล่าวส่งผลกระทบร้ายแรงต่อการทำการค้า

ดังนั้น ไกาก็ได้มอบระบบการขนส่งผ่านรีเลย์ให้ พ่อค้าเพียงแค่ต้องจ่าย
ค่าธรรมเนียมเพื่อส่งสินค้าไปยังปลายทางหากต้องการความรวดเร็ว

ในความเป็นจริง มันแค่ด้อยกว่าประตูเทเลพอร์ตเท่านั้น

แน่นอนว่า สำหรับเขตทुरกันดารแล้ว มันเป็นภูมิคุ้มกันที่ดี

5 : ลบอุปสรรคด้านนอกเมืองหลวงต่างๆ เพื่อเชื่อมต่อเมืองหลวงทั้งหมดกับเขตทुरกันดารอย่างสมบูรณ์

ก่อนหน้านี้ เมืองหลวงมีอุปสรรคแบ่งแยกเมืองออกจากดินแดนในเขตทुरกันดาร การอัปเดตครั้งนี้ ได้นำอุปสรรคเหล่านั้นออกไป

เมืองหลวงไม่ได้เป็นการคงอยู่ที่พิเศษอีกต่อไป แต่พวกเขากลายเป็นเมืองขยายยักษ์

ในเวลาเดียวกัน การอัปเดตนี้จะทำให้ดินแดนที่อยู่ใกล้กับเมืองหลวง ทำการค้าได้สะดวกมากยิ่งขึ้น ระบบบริเลียร์ระหว่างเมืองจะเชื่อมต่อพวกมันเข้าด้วยกัน

แน่นอนว่า ไกอามีเหตุผลลึกซึ้งที่ทำให้การเปลี่ยนแปลงนี้

ต่อจากนี้ เมืองหลวงทั้ง 9 จะค่อยๆก้าวออกไปสู่เขตทुरกันดาร และส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ทั้งหมดในฉบับถัดไป

สำหรับเหล่าลอร์ด นี่จะหมายความว่า พวกเขาจะต้องวางแผนสำหรับต่อต้านฝ่ายตรงข้ามมากขึ้น

แม้ว่าการอัปเดตครั้งนี้จะมีเพียง 5 ข้อ แต่มันก็ส่งผลอย่างมากต่อเขตทुरกันดาร

สำหรับโอหยางโซว มันทำให้เขาเต็มไปด้วยอารมณ์

ปีที่ 3 ของโกอา มีโชคชะตาเพื่อต้อนรับการเปลี่ยนแปลง

.....

บ่ายวันนั้น ประกาศจากระบบดังขึ้นอีกครั้ง

“ประกาศระดับโลก : ถึงตอนนี้ Earth Online ได้ดำเนินมา 2 ปีแล้ว เกมส์
จึงทำการปล่อยขึ้นส่วนข้อมูลที่สอง : ตระกูลชั้นสูงปรากฏขึ้น สำหรับ
รายละเอียดเฉพาะ ผู้เล่นโปรดตรวจสอบในฟอรัม”

ตระกูลชั้นสูง เป็นตระกูลที่ยิ่งใหญ่และทางอิทธิพลในแต่ละราชวงศ์และยุค
ต่างๆ

ในช่วงสิ้นสุดราชวงศ์ฮั่นตะวันตก จักรพรรดิหวังหมางได้ยึดบัลลังก์ และ
ก่อตั้งราชวงศ์ซินขึ้นมา

หลังจากที่เขาขึ้นครองบัลลังก์แล้ว เพื่อลดความขัดแย้งระหว่างกลุ่มต่างๆ
เขาจึงได้ทำการเปลี่ยนแปลงระบบ อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงนี้ได้เพิ่ม
ภาระให้กับประชาชน นอกจากนี้ ภัยพิบัติทางธรรมชาติจำนวนมากได้
เกิดขึ้นในสมัยของพระองค์ ซึ่งมันยิ่งทำให้สถานการณ์เลวร้ายลง ส่งผลให้
เกิดการกบฏขึ้นเป็นจำนวนมาก

หลิวฮิว ซึ่งเป็นเชื้อพระวงศ์ของราชวงศ์ฮั่นตะวันตก เข้าร่วมกลุ่มกบฏหลู
หลิน เขาพึ่งพาการสนับสนุนจากผู้ทรงอำนาจต่างๆ กำราบกลุ่มกบฏอื่นๆลง
ได้ หลังจากนั้น เขาก็ก่อตั้งราชวงศ์ฮั่นตะวันออกขึ้นมา

ผู้ทรงอำนาจเหล่านั้นได้กลายมาเป็นผู้ข้าราชการชั้นสูง พวกเขามีแผ่นดิน
ส่วนตัวและมีกองกำลังส่วนตัวเป็นจำนวนมาก หลิวฮิวมอบตำแหน่งสูงและ

สร้างความสัมพันธ์อันดีกับตระกูลของพวกเขา เพื่อทำการรับสมัครพวกเขา เขาทำให้พวกเขากลายเป็นเสาหลักของราชวงศ์ฮันตะวันออก

คนเหล่านี้ อาจเรียกได้ว่า เป็นต้นกำเนิดของตระกูลชั้นสูง

ในสมัยราชวงศ์ฮันตะวันออก เหล่าตระกูลชั้นสูงค่อยเข้าควบคุมระบบการคัดเลือกข้าราชการอย่างช้าๆ ระบบการคัดเลือกข้าราชการจึงกลายเป็นเครื่องมือส่วนตัวของพวกเขา ในการรับสมัครนักวิชาการและสร้างกลุ่มขึ้นมา

นักวิชาการไม่เพียงแต่ต้องจงรักภักดีต่อจักรพรรดิเท่านั้น แต่还必须รับใช้เหล่าตระกูลชั้นสูงด้วย ซึ่งทำให้เกิดเป็นสถานการณ์ที่พวกเขามีทั้งเจ้านายและลอร์ด สิ่งนี้เป็นรากฐานทางวัฒนธรรมที่ทำให้เกิดสงครามระหว่างลอร์ดในช่วงสิ้นสุดราชวงศ์ฮันตะวันออก

เหล่าลอร์ดที่ทรงอำนาจในยุคนั้น ส่วนใหญ่มาจากตระกูลชั้นสูงต่างๆ

ตระกูลชั้นสูงนั้นมีขนาดใหญ่เป็นอย่างมาก พวกเขาควบคุมเหล่าข้าราชการและพนักงานราชการเกือบทั้งหมด ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่า สงครามระหว่างลอร์ด ในช่วงสิ้นสุดราชวงศ์ฮันตะวันออก และพัฒนาจนกลายเป็นยุค 3 ก๊ก ได้นั้น ก็เนื่องมาจากอำนาจของตระกูลชั้นสูงที่มีมากเกินไปที่จะควบคุมได้

โจผีซิงบัลลังก์และก่อตั้งราชวงศ์เว่ยขึ้นมาได้ก็เพราะการสนับสนุนของตระกูลชั้นสูง เพื่อตอบแทนพวกเขา เขาได้สร้างระบบ 9 ชั้น เพื่อเลือกเหล่าข้าราชการ มันทำให้อำนาจไปรวมอยู่ในมือของเหล่าตระกูลชั้นสูง

ในสมัยโจเว่ย การแย่งชิงอำนาจระหว่างจักรพรรดิและตระกูลชั้นสูงทวีความรุนแรงมากขึ้น

ต่อมา ตระกูลชั้นสูงที่นำโดยซือหม่าอี้(สุมาอี้), ได้ทำการรัฐประหาร และได้รับอำนาจสูงสุดจากโจเว่ย หลายชายของเขา ซือหม่าหยาน(สุมาเอียน) ได้ชิงบัลลังก์และก่อตั้งราชวงศ์สือจี้ขึ้นมา ความสำเร็จของเขาเกิดขึ้นจากการสนับสนุนเหล่าตระกูลชั้นสูง

หลังจากที่แคว้นสือจี้ทำลายแคว้นซู่และแคว้นหู่ได้แล้ว อำนาจของเหล่าตระกูลชั้นสูงก็เพิ่มขึ้นไปอีก มันสร้างสถานการณ์ที่ว่า ถ้าคุณมาจากตระกูลชั้นสูง คุณจะไม่ได้รับตำแหน่งระดับล่าง ในเวลาเดียวกัน ถ้าคุณเป็นเพียงคนทั่วไป มันจะเป็นเรื่องยากที่คุณจะป็นขึ้นไปในตำแหน่งระดับสูงขึ้น

จักรพรรดิจินหู่ ตัดสินใจไม่ถูกต้องในการเลือกบุตรผู้โง่เขลาของเขา จินฮู่ยี่ เป็นรัฐทายาท เหล่าอ๋องที่มีความทะเยอทะยาน พวกเขาทั้งหมดคิดว่า คนอื่นๆก็ต้องการบัลลังก์ อ๋องทั้งแปดแห่งตระกูลซือหม่าจึงก่อความวุ่นวายขึ้น

หลังจากนั้น ซือหม่าเยว่ได้รับชัยชนะ เขาและตระกูลหวังแห่งจังหวัดกลางหย่า ได้รับอำนาจการปกครองมาอย่างแท้จริง ต่อมา ซือหม่าเยว่ตายจากการเจ็บป่วย และหวังหยานตายในสนามรบ

ตระกูลหวังจึงได้ไปทางตะวันออก และได้เข้าร่วมกับอ๋องแห่งกลางหย่า ซือหม่ารู่ยี่ หวังเตาใช้วิธีต่างๆ เพื่อรวบรวมตระกูลชั้นสูงทางใต้ นอกจากนี้ ภายใต้สถานการณ์ที่ราชวงศ์สือจี้ตะวันตกถูกทำลาย พวกเขาจึงได้ช่วยซือหม่ารู่ยี่ก่อตั้งราชวงศ์สือจี้ตะวันออกขึ้นมา

หลังจากที่ราชวงศ์สือจี้ตะวันออกก่อตั้งขึ้นแล้ว ซือหม่ารู่ยี่ก็ไว้วางใจให้หวังเตาจัดการเรื่องต่างในการปกครอง ในขณะที่เขาก็ไว้วางใจให้หวังตันดูแลกิจการทหาร สร้างเป็นสถานการณ์ที่ตระกูลหวังและตระกูลซือหม่ามีอำนาจ

ร่วมกัน เมื่อชื่อหมาว่าต้องการจะลดอำนาจของตระกูลหวังลง หวังเตาก็เริ่มก่อการกบฏ และบังคับให้เขายอมจำนนต่อหวังตั๋ย มันกลายเป็นว่า ตระกูลชั้นสูงเป็นผู้ตัดสินใจทุกสิ่งทุกอย่าง

หลิวหยูกำราบราชวงศ์สือจี้ตะวันออก และก่อตั้งแคว้นซ่งขึ้นมาได้ แม้ว่าเขาจะเกิดในตระกูลธรรมดา แต่เขาก็ได้รับการสนับสนุนจากเหล่าตระกูลชั้นสูงอย่างเต็มที่ เบื้องหลังของเขา มีเสนาบดีผู้ทรงอำนาจ 4 คน คอยดูแลกิจการต่างๆของแคว้น

ในระหว่างราชวงศ์เหนือ-ใต้ เหล่าตระกูลชั้นสูงยังคงเป็นแกนหลักของการปกครอง

แม้ว่า 16 อาณาจักร และราชวงศ์เหนือจะสามารถผนวกราชวงศ์ใต้เข้าไปได้ พวกเขาก็ยังคงให้ความเคารพต่อเหล่าตระกูลชั้นสูง และมอบตำแหน่งที่ดีให้

ตระกูลชั้นสูงในภาคเหนือได้แก่ ตระกูลหลู่แห่งฟ่านหยาง, ตระกูลหลี่แห่งหลงซี, ตระกูลหยางแห่งหงหนง, ตระกูลซัวแห่งตัวฮวน, ตระกูลหลี่แห่งจังหวัดเจ้า, ตระกูลชู่แห่งฉิงเหอ และยังมีตระกูลชั้นสูงอื่นๆที่มีอำนาจในราชวงศ์รวมถึงอาณาจักรอื่นๆอีก

จักรพรรดิเว่ยเหนือ เสี่ยวเหวิน ทำการปฏิวัติและฟื้นคืนระบบกรรมพันธุ์ของคนชั้นสูง มันทำให้ตระกูลชั้นสูงในภาคเหนือทรงอำนาจมากยิ่งขึ้น

เสนาบดีเว่ยตะวันตก หยูเหวินท่าย ใช้ระบบเกณฑ์ทหาร เพื่อเสริมกำลังพลให้กับทางเหนือ ผ่านตระกูลชั้นสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ตระกูลชวนเป่ย์ พวกเขาทำงานร่วมกัน และก่อตั้งกลุ่มกวนหลงขึ้นมา

ระหว่างราชวงศ์สุ่ย-ถัง จักรพรรดิจากทั้ง 2 ราชวงศ์ ต่างก็มาจากกลุ่มกวนหลง เพื่อเอาชนะใจคนภายนอก พวกเขาได้สร้างระบบสอบของจักรวรรดิ เพื่อคัดเลือกข้าราชการขึ้นมา อย่างไรก็ตาม ระบบนี้มีขีดจำกัด เหล่าตระกูลชั้นสูงจึงยังคงควบคุมการปกครองส่วนใหญ่

ในช่วงท้ายราชวงศ์ถัง สมาชิกตระกูลชั้นสูงจำนวนมาก ได้รับตำแหน่งข้าราชการ ในขณะที่คนตระกูลทั่วไป แทบจะไม่ได้รับตำแหน่งข้าราชการเลย

หวังเฉาที่มาจากตระกูลธรรมดาและยากจน ไม่พอใจกับสถานการณ์นั้น เขาจึงเริ่มก่อกบฏต่อราชวงศ์ถัง จากนั้น เขาก็ต่อสู้กับอำนาจของเหล่าตระกูลชั้นสูง ผลจากการต่อสู้ในครั้งนี้ ทำให้อำนาจของพวกเขาได้รับผลกระทบอย่างร้ายแรง และอิทธิพลของพวกเขาที่มีต่อแผ่นดินจีนยาวนานกว่า 900 ปี ก็เสื่อมสลายลงไป พวกเขาได้ก้าวลงจากเวทีประวัติศาสตร์ตั้งแต่ตอนนั้น